

Els premis de dansa trien L'Estruch

L'Associació de Professionals de Dansa de Catalunya donava ahir els guardons

El complex municipal L'Estruch porta anys consolidant-se com a «fàbrica de cultura» però en especial com a referent de la dansa. Ahir al vespre reafirmava aquesta posició com a escenari triat per l'Associació de Professionals de Dansa de Catalunya per lliurar els seus premis anuals. A continuació actuava la ballarina Bea Fernández.

CARLES CASCÓN

Els premis de l'Associació de Professionals de Dansa de Catalunya (APdC), que aquest any han merescut Mercè Mor (Premi d'Honor) i Toni Mira (premi del soci), venen a ser «un reconeixement de la feina feta durant anys» en el camp de la dansa, resumia ahir en roda de premsa Lluís Monge, el tinent d'alcalde de Cultura.

Monge considera «un honor i un orgull» que l'APdC hagi triat enguany L'Estruch com a escenari del lliurament, que ahir es completava amb una peça de la ballarina Bea Fernández presentada a la Nau Sud del complex municipal.

La coreografia ha estat, precisament, 'cuinada' al llarg d'una residència a L'Estruch conjuntament amb Olga Mesa. La ballarina, membre de la

companyia Las Santas, matisava ahir que *Cuerpo en escena o los sueños (no) tienen título* és una peça «especial», concebuda més com un producte «processal» que no com a peça ben acabada.

És un pretext, tanmateix, per lloar les virtuts de l'espai

DS

«Hi ha una programació innovadora», destaca Monge

de creació que li ha ofert L'Estruch, on el 2006 ja va preparar el muntatge que estrenaria després al Mercat de les Flors. «Una residència és molt important i aquí sempre ens hi emsentit molt properes».

JUANMA PELAEZ

Bea Fernández, Lluís Monge, Anna Roblas i Emili del Bas, ahir

Per la seva banda, Anna Roblas, de l'APdC, corrobora que el centre sabadellenc és un «model i referent» i agraeix el suport que dona «dia a dia» tant als artistes consolidats com al creador emergent. I cita com a exemple el fet que moltes companyies de dansa que participen al cicle *Radicals lliures* del Teatre Lliure «han fet residències aquí».

El treball continuat en el món de la dansa a L'Estruch és realment extens i variat, ja que inclou residències, exhibició d'espectacles, cursos

de formació i altres activitats, sense oblidar el teatre i les muntatges multidisciplinars (circ, imatge, teatre, multimèdia...).

Per tenir una idea aproximada, val a dir que, només aquest any i pel que fa a la dansa, hauran passat una quinzena de companyies professionals i vuit propostes dels anomenats «circuitos inicials». Entre les primeres cal citar des d'Àngels Margarit, Mercedes Boronat o la Cia. Pendiente d'Anna Eulate fins a companyies que han estrenat posteriorment al

Mercat de les Flors (*Goldberg*, de Kasalot Produccions i *Perro Alado*, d'Andrés Waksman). O, per exemple, Pepe Hevia, ha preparat aquí la peça que va estrenar al festival «La Habana Vieja: ciudad en movimiento» (Cuba). A la llista cal afegir la residència habitual de la cia. Raravis, responsable de moltes activitats de formació al llarg de l'any.

L'Ajuntament de Sabadell, doncs, posa moltes eines i facilitats als creadors i difusors de la dansa, és d'esperar que amb l'objectiu final de fer créixer el públic d'aquesta disciplina. S'aconsegueix? Emili del Bas, l'assessor municipal en arts escèniques, admetia ahir que cal recordar que «no és un art majoritari» però es mostrava optimista per haver assolit «un públic addicte» que omple les convocatòries amb 60 o 70 persones, força més si les coreografies venen avalades des de Barcelona.

Lluís Monge destaca la feina de L'Estruch de donar facilitats als creadors, ser una plataforma per arribar al públic i oferir una programació artística «innovadora, arriscada, experimental i emergent» ■